

Ree 5. Moos 11: 26 - 16: 17

Hyvät ystävät, meillä on tänään viikon Toora nimeltä Ree. Tämän viikon Tooran sisältö on monenlainen ja siinä on hyvin paljon Herran käskyjä. Se johtuu siitä, että Israelin kansa oli astumassa Pyhään maahan. Luvussa 12: 8 Mooses puhuu: " Älkää tehkö niin kuin me tässä tänä päivänä teemme, jokainen sitä, mikä hänen omasta mielestään on oikein. "

Nämä sanat voi ymmärtää kahdella tavalla, niissä on kaksi tietä. Ensimmäinen tulkinta on se, että jokainen tänä päivänä tekee sitä, mikä hänen silmissään on oikein. Toisaalta voi sanoa, että älkää tehkö niin kuin me teemme tänään, vaan tehkää niin kuin teidän silmissänne on oikein. Silloin kun tekstissä on kaksi tulkintaa, niin voi sanoa, että juutalaisilla molemmat tulkinnat ovat käytössä. Kun Israelin kansa pääsi Pyhään maahan, heidän tehtävänsä oli kuulla Herraa ja alistua Hänen tahtonsa alle. Ja toisessa Tooran paikassa sanotaan, että ei joka paikassa voi uhrata Herralle, vaan uhrauksen voi suorittaa ainoastaan siinä paikassa, minkä Herra itse osoittaa.

Me tiedämme, että profeettojen: Samuelin, Eliaan ja myös tuomareiden, aikana ihmiset rakensivat korkeita uhripaikkoja, joiden nimi oli bamot. Profeetta Elia suoritti Herran edessä uhrauksen Karmelin vuorella. Ja Jumala otti vastaan hänen uhrinsa. Mutta paljon myöhemmin kuningas Joosian aikana nämä bamot-uhripaikat hajotettiin ja uhraus siirrettiin temppelin sisälle. Syntyy kysymys, mitä huonoa niissä korkeissa uhripaikoissa oli? Miksi Toora kieltää rakentamasta näitä paikkoja? Sillä me näemme Toorasta, että kuitenkin Herra otti bamot-paikoissa uhraukset vastaan. Ja koska jokaisessa kylässä oli oma kaunis, korkealle rakennettu paikka, missä suoritettiin uhraukset, ei kukaan tahtonut lähteä kauemmas uhraamaan.

Mutta tämä johti aina siihen, että kansa laskeutui alas hengellisen huoruuden tasolle. Koska jos ei ole yhtenäisiä käsitteitä Jumalasta, niin voi

menettää Jumalan kuvan. Historiassa on tapahtunut myös sekoittumista muihin kansoihin. Oma kansa omaksui uhrausmenoissaan vieraiden kansojen epäjumalanpalvelustapoja. Sen takia Jumala sanoi meille: Älä tee niin kuin sinun silmäsi näkee.

Me voimme katsoa tätä niin, että alussa me kaikki hyvällä tahdolla palvelemme Jumalaa. Jokainen etsii omaa polkuaan, miten hän voi suorittaa omaa palvelustehtävänsä Jumalalle, ja miten hän rakentaa suhdettaan Jumalaan.

No, minkä takia Jumala sitten ei halua, että jokaisella korkealla paikalla, jokaisessa nurkassa suoritetaan uhripalvelusta Hänelle. Jumala on valinnut yhden ainoan paikan, missä uhraukset voi suorittaa, koska Hän haluaa, että meillä on yksi, yhtenäinen mieli ja yhtenäinen ymmärrys Hänestä. Eikä yksilöihmiselle annettu mahdollisuutta tehdä päätöksiä, mikä on pyhää tai mikä saastaista, mikä on oikein tai väärin, tai mikä paikka hänelle sopii tai ei.

Siksi on olemassa vain yksi paikka, missä kaikki samalla tavalla suorittavat uhraus- ja jumalanpalveluksen. Ja missä kaikilla on mahdollisuus tarkistaa itseä ja toisia. Toisaalta tästä asiasta on olemassa toinen mielipide. Sinä aikana, kun me kävelimme erämaan läpi, meidän ei ollut mahdollista tehdä sitä, mitä jokainen halusi tehdä. Ruoka oli samanlaista kaikille. Koko kansa oli yhtenäisesti samassa vaelluksessa. Tämä vaelluselämä rajoitti jokaista tekemästä sitä, mitä hän itse halusi. Ja nyt kun Israel astui Pyhään maahan ja vapautui vaellusrajoituksistaan, jokainen saattoi elää oman ymmärryksen ja mielen mukaan. Hän pystyi elämään vapaasti siitä huolimatta, että joku muu halusi vaikuttaa häneen tai painostaa häntä. Se oli myös elämää vapaana menneisyydestä.

Alkoholisti tai narkomaani, joka käyttää päihteitä tai huumeita, ei voi omissa silmissään käyttäytyä hyvin. Silloin kun tämä ihminen pääsee Pyhään maahan, se on hänen vapautuksensa. Mutta vanhat ystävät ovat yhä hänen rinnallaan ja voivat houkuttaa häntä ottamaan viinaa tai

huumeita. Tämän ihmisen on hyvin vaikea kieltäytyä, ja niin hän voi silloin kiinnittyä ystäviinsä ja joutuu taas entiseen rajoittuneeseen tilaan.

Juutalaisella kansalla oli sellaisia rajoituksia Siinailla, kunnes Jumala puhui, että nyt sinulla on vapaus valita palvelustehtävä eikä sinulla ole mitään rajoitteita katsoa taaksesi. Sillä tavalla tämä 12: 8 tulkitaan kahdella eri tavalla.

Tässä viikon Toorassa on vielä hyvä paikka, luvussa 11: 26. Tästä nimenomaan alkaa tämän viikon Tooran jakso. 26 - 28: " Katso, minä asetan tänä päivänä teidän eteenne siunauksen ja kirouksen. " Tässä Sanassa on pikkuisen mielenkiintoinen hepreankielinen tulkinta. Ensimmäisen kerran Sanassa sanotaan, että te saatte siunauksen, kun te tottelette Tooran käskyjä, mutta kirouksen, jos te ette kuuntele käskyjä. Eli siunaus annetaan ilman mitään ehtoja. Siunaus annetaan sen tähden, että ihmisellä on mahdollisuus kuulla Tooran sanat. Syvemmin voimme sanoa, että kun me kuuntelemme Tooraa, me voimme jo saada siitä siunaukset. Eli kun ihminen kuulee Tooran sanat, hän saa jo siunauksen.

Silloin kun ensimmäinen temppeli oli hajotettu, profeetta Jeremia kirjoitti itkuvirren, Valitusvirret 3: 38: " Eikö lähde Korkeimman suusta paha ja hyvä? " Juutalaiset kommentoijat esittävät kysymyksen tästä Raamatun paikasta: Minkä takia hyvä alkuperäisessä hepreankielisessä tekstissä on yksikkömuodossa ja paha monikossa? Juutalaiset Tooran kommentoijat selittävät, että hyvä on annettu ihmiselle hyviä tekoja varten, jotta ihmisellä olisi mahdollisuus kuulla Jumalan Sanaa. Se on hyvä. Ja se on ainoa yksi hyvä. Mutta tästä hyvästä on paljon hedelmää, jota me voimme kantaa. Eli hyvä on teko, jonka hedelmät tulevat jälkeen päin.

Meidän pahat tekomme ovat syy, mutta elämän onnettomuudet ovat pahojen tekojen hedelmää. Sen takia paha on monikossa, koska me voimme tehdä monia pahoja tekoja. Sinä hetkenä, kun ihminen kuulee Tooraa, se on hänelle jo siunaus. Eikä tarvitse odottaa mitään palkintoja, kun me teemme hyviä tekoja. Sillä Tooran kuuntelemisen mahdollisuus on

jo itsessään palkinto. Mahdollisuus tehdä hyviä tekoja on siunaus, joka meille annetaan.

On vielä yksi pieni asia. Toora puhuu meille, että kun me annamme orjalle vapauden, niin silloin isäntä jakaa omasta viinistään ja lampaastaan orjalle siunaten tätä runsaasti ennen kuin tämä lähtee. Kun orjalle annetaan vapaus, se toisaalta on isännälle niin kuin häviö. Mutta senkin lisäksi hänen on vielä maksettava orjalle omasta omaisuudestaan. Ja Toora aina muistuttaa, että muistatko sitä, kun itse olit Egyptin maassa. Ja sinut itsesi on Herra Jumala vapauttanut.

Silloin kun juutalaiset lähtivät Egyptin maasta, niin Jumala käänsi egyptiläisten sydämiä niin, että he antoivat juutalaisille omia vaatteitaan, kultaa ja koristeita. Jumalan tahto on, että emme anna orjalle ainoastaan vapautta, vaan annamme myös lahjoja hänen mukaansa. Ja Jumala puhuu, että juutalaisten sydämessä tapahtuu jatkuvasti samanlainen työ. Ja Jumala kutsuu, että juutalaiset eivät vastustaisi tätä suurta työtä, mitä Henki tekee heidän sydämessään. Että ollaan niin kuin itse armollisia antamaan orjalle vapaus, ja vielä maksamaan hänelle omastamme. Se on Jumalan Henki, joka tekee suurta työtä ihmisten sydämissä. Ja sitä siunausta, josta me olemme puhuneet.